

**Вихід з мораторіїв на перевірки
при воєнному стані:
невизначеності звільнення
від/притягнення до
відповідальності**

У четвер четвертого числа, в чотири з чвертю години, лігурійський регулювальник регулював в Лігурії, але тридцять три кораблі лавірували, лавірували, та так і не вилавірували, і потім протокол про протокол протоколом запротоколював, як інтерв'юером беруть інтерв'ю лігурійський регулювальник речисто, та не чисто рапортував та так зарапортувався про розмокروطождуючу погоду, щоб інцидент не став претендентом на судовий прецедент...

(з лігурійської скоромовки)

«69.37. Тимчасово, на період з 1 серпня 2023 року до припинення або скасування воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, у разі сплати платником податків протягом 30 календарних днів з дня, наступного за днем отримання податкового повідомлення-рішення, суми податкового зобов'язання, нарахованого за результатами документальних перевірок, які були відновлені або розпочаті з 1 серпня 2023 року та завершені до дня припинення або скасування воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, штрафні (фінансові) санкції (штрафи), нараховані на суму такого податкового зобов'язання, вважаються скасованими, а пеня не нараховується.

Сума грошового зобов'язання, визначеного у податковому повідомленні-рішенні, вважається неузгодженою до моменту повної сплати податкового зобов'язання, визначеного в такому податковому повідомленні-рішенні, але не пізніше ніж протягом 30 календарних днів з дня, наступного за днем отримання платником податків такого податкового повідомлення-рішення.

Сума податкового зобов'язання, сплаченого у порядку, передбаченому цим підпунктом, не підлягає оскарженню.

Норми статей 56 та 57 цього Кодексу застосовуються з урахуванням строків, визначених цим підпунктом».

П. 69 підрозділу 10 розділу XX ПКУ доповнено підпунктом 69.37 згідно із Законом № 3219-IX від 30.06.2023

Сплата без оскарження як визнання припущеного до цього заниження податкових зобов'язань?

Щиросердне зізнання полегшує совість і збільшує строк.

«Акт перевірки не може розглядатися як заява або повідомлення про вчинення кримінального правопорушення щодо ухилення від сплати податків». (п. 86.1. ст. 86 ПКУ)

А матеріали перевірки в цілому (як вони визначені в тому ж п. 86.1.):

«Матеріали перевірки – це:

акт (довідка) перевірки з інформативними додатками, які є його невід'ємною частиною;

заперечення, надані платником податків до акта (довідки) перевірки (у разі їх наявності на час розгляду);

пояснення та їх документальне підтвердження, які надані платником податків відповідно до підпункту 16.1.15 пункту 16.1 статті 16 та відповідно до абзацу другого підпункту 17.1.6 пункту 17.1 статті 17 розділу I цього Кодексу».

Відкриття кримінальних проваджень у результаті «самостійного виявлення» працівниками правоохоронних органів ознак вчинення відповідних правопорушень на підставі матеріалів відповідних перевірок.

Оприлюднено на Урядовому порталі 22 липня 2016 року:

Роман Насіров: Змінено правила передачі матеріалів перевірок для порушення кримінального провадження

Враховуючи зауваження та скарги бізнесу, ДФС внесено зміни до Методичних рекомендацій щодо порядку взаємодії між підрозділами органів державної фіскальної служби при організації, проведенні та реалізації матеріалів перевірок платників податків. Відтепер у разі виявлення порушень податкового, валютного чи іншого законодавства, за якими сума завданої державі шкоди є достатньою для притягнення до кримінальної відповідальності, кримінальні провадження розпочинатимуться, якщо такі податкові повідомлення-рішення набудуть статусу «узгоджених» після адміністративного та/або судового оскарження. Про це повідомив Голова ДФС Роман Насіров.

«Фіскальна служба завжди виступає за конструктивний діалог із бізнесом і робить зі свого боку усе можливе, щоб спростити їх діяльність. Нові правила передачі матеріалів перевірок слідчим підрозділам дозволять упередити безпідставний тиск на бізнес та нададуть змогу слідчим ДФС зосереджувати свою увагу виключно на тих платниках, які дійсно задіяні в різних схемах, для пошуку доказів їх злочинів», – зазначив Роман Насіров.

Керівник фіскального відомства розповів, що раніше слідчі мали право розпочинати кримінальні провадження на підставі результатів податкових перевірок, навіть, якщо вони знаходилися на оскарженні в судах. Відтепер ця суперечлива норма врегульована.

Слідчим підрозділам фінансових розслідувань матеріали перевірок для прийняття рішення згідно з положеннями Кримінального процесуального кодексу України (крім випадків, визначених пунктом 36 підрозділу 10 розділу XX Кодексу) передаватимуться виключно після узгодження грошових зобов'язань (зменшення бюджетного відшкодування), вимог та рішень щодо єдиного внеску. При цьому терміни передачі матеріалів – протягом 20 робочих днів, наступних за днем узгодження прийнятих за їх результатами податкових повідомлень-рішень.

«Внесені зміни сприятимуть налагодженню партнерських відносин між бізнесом та контролюючими органами за рахунок відмови від негативної практики кримінального переслідування за фактами ухилення від сплати податків до остаточного узгодження грошових зобов'язань в адміністративному чи судовому порядку», – підкреслив Роман Насіров.

За Кримінальним кодексом України:

«Стаття 212. Ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів)

...

4. Особа, яка вчинила діяння, передбачені частинами першою, другою цієї статті, або діяння, передбачені частиною третьою (якщо вони призвели до фактичного ненадходження до бюджетів чи державних цільових фондів коштів в особливо великих розмірах) цієї статті, звільняється від кримінальної відповідальності, якщо до притягнення її до кримінальної відповідальності сплачено податки, збори (обов'язкові платежі), а також відшкодовано шкоду, завдану державі їх несвоечасною сплатою (фінансові санкції, пеня).

5. Діяння, передбачені частинами першою - третьою цієї статті, не вважаються умисним ухиленням від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), якщо платник податків досяг податкового компромісу відповідно до підрозділу 9-2 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України.

6. Діяння, передбачені частинами першою - третьою цієї статті, не вважаються умисним ухиленням від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), що входять у систему оподаткування, якщо такі діяння пов'язані з придбанням (формуванням джерел придбання), створенням, одержанням, використанням об'єктів, щодо яких особою було подано одноразову (спеціальну) добровільну декларацію та сплачено узгоджену суму збору відповідно до підрозділу 9-4 "Особливості застосування одноразового (спеціального) добровільного декларування активів фізичних осіб" розділу XX Податкового кодексу України в межах складу та вартості об'єктів декларування, зазначеної в одноразовій (спеціальній) добровільній декларації як база для нарахування збору з одноразового (спеціального) добровільного декларування, якщо такі діяння вчинені до 1 січня 2021 року та пов'язані з придбанням (формуванням джерел придбання), створенням, одержанням, використанням об'єктів одноразового (спеціального) добровільного декларування або розпорядженням ними».

Для п. 69 підрозділу 10 Перехідних положень ПКУ чогось на кшталт ч. 5 чи ч. 6 ст. 212 ККУ немає.

Із пункту 69 підрозділу 10 розділу XX ПКУ:

«69. Установити, що тимчасово, на період до припинення або скасування воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, справляння податків і зборів здійснюється з урахуванням особливостей, визначених у цьому пункті.

69.1. ...

У разі самостійного виправлення платником податків з дотриманням порядку, вимог та обмежень, визначених статтею 50 цього Кодексу, помилок, що призвели до заниження податкового зобов'язання у звітних (податкових) періодах, які припадають на період дії воєнного стану, такі платники звільняються від нарахування та сплати штрафних санкцій, передбачених пунктом 50.1 статті 50 цього Кодексу, та пені.

...

69.38. Тимчасово, на період з 1 серпня 2023 року до припинення або скасування воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України "Про затвердження Указу Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 2022 року № 2102-ІХ, у разі самостійного виправлення платником податків з дотриманням порядку, вимог та обмежень, визначених статтею 50 цього Кодексу, помилок, що призвели до заниження податкового зобов'язання, такий платник звільняється від нарахування та сплати штрафних санкцій, передбачених пунктом 50.1 статті 50 цього Кодексу, та пені.»

П. 69 підрозділу 10 розділу XX доповнено підпунктом 69.38 згідно із Законом № 3219-ІХ від 30.06.2023

- Загальне враження від «врегулювання» з розглядуваних питань як від мерехтіння стробоскопу; відсутність цілісної та узгодженої картини, підходу.
- Тож головна особливість – відсутність чіткості та передбачуваності, за що і яка може бути відповідальність.
- НЕвідповідність принципу правової визначеності як складової верховенства права.

Приклад:

«52-1. За порушення податкового законодавства, вчинені протягом періоду з 1 березня 2020 року по останній календарний день місяця (включно), в якому завершується дія карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України на всій території України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), **штрафні санкції не застосовуються, крім санкцій за: ...».**

Абзац перший пункту 52-1 підрозділу 10 розділу XX ПКУ

При цьому, на певному етапі, *абзац вісімнадцятий п. 69.2 підрозділу 10 того ж розділу XX ПКУ* встановив:

«69.2. Податкові перевірки не розпочинаються, а розпочаті перевірки зупиняються, крім:

... .

У разі виявлення порушень законодавства за результатами проведення перевірок **до платників податків застосовується відповідальність** згідно з цим Кодексом, законами, контроль за виконанням яких покладено на контролюючі органи, з урахуванням обставин, передбачених підпунктом 112.8.9 пункту 112.8 статті 112 цього Кодексу, що звільняють від фінансової відповідальності. **При цьому вимоги законодавства щодо мораторію (зупинення) застосування штрафних (фінансових) санкцій (штрафів) на період дії воєнного, надзвичайного стану та/або на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України на всій території України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), не застосовуються».**

Тобто законодавець звільнив від штрафних санкцій за порушення, вчинені у період ковідного карантину, крім санкцій за обмежений перелік порушень. А потім поновив застосування санкцій; ретроактивно?

Судова практика проти цього (головним чином через правило п.п. 4.1.4. щодо множинного трактування).

І далі Законом 3219-IX від 30.06.2023 року:

« ... 4) у пункті 69 підрозділу 10:

у підпункті 69.2:

абзац перший викласти в такій редакції:

"69.2. Тимчасово, до 1 серпня 2023 року, податкові перевірки не розпочинаються, а розпочаті перевірки зупиняються, крім";

абзаци дев'ятий – вісімнадцятий замінити вісьмома новими абзацами такого змісту: ...» (а там такого немає).

Проте тим, кому не пощастило потрапити під перевірки (і під санкції) у часи дії положень абзацу 18-го п. 69.2., – залишаються у спорах.

І ще таке: висновок із вказаного досвіду: зараз можуть звільнити від відповідальності, а потім змінити позицію?

(китайське прислів'я «для того щоб вбити змію її спочатку треба виманити із нори»).

Крім власне запровадження санкцій фактично ретроактивно (окреме питання для обговорення), а зараз, чи не має бути застосований по аналогії (згадаємо як підставу для неї ті ж критерії Енгеля) з Кримінального кодексу України:

«**Стаття 4.** Чинність закону про кримінальну відповідальність у часі

...

2. Кримінальна протиправність і караність, а також інші кримінально-правові наслідки діяння визначаються законом про кримінальну відповідальність, що діяв на час вчинення цього діяння.

...

Стаття 5. Зворотна дія закону про кримінальну відповідальність у часі

1. Закон про кримінальну відповідальність, що скасовує кримінальну протиправність діяння, пом'якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи, має зворотну дію у часі, тобто поширюється на осіб, які вчинили відповідні діяння до набрання таким законом чинності, у тому числі на осіб, які відбувають покарання або відбули покарання, але мають судимість.

2. Закон про кримінальну відповідальність, що встановлює кримінальну протиправність діяння, посилює кримінальну відповідальність або іншим чином погіршує становище особи, не має зворотної дії в часі.

3. Закон про кримінальну відповідальність, що частково пом'якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи, а частково посилює кримінальну відповідальність або іншим чином погіршує становище особи, має зворотну дію у часі лише в тій частині, що пом'якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи.

4. Якщо після вчинення особою діяння, передбаченого цим Кодексом, закон про кримінальну відповідальність змінювався кілька разів, зворотну дію в часі має той закон, що скасовує кримінальну протиправність діяння, пом'якшує кримінальну відповідальність або іншим чином поліпшує становище особи.

...

Стаття 49. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності

1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з дня вчинення нею кримінального правопорушення і до дня набрання вироком законної сили минули такі строки: ...».

А тепер про строки притягнення до відповідальності за ПКУ:

«**Стаття 113.** Штрафні (фінансові) санкції (штрафи)

113.1. Граничні строки застосування штрафних (фінансових) санкцій (штрафів) до платників податків **відповідають строкам давності для нарахування грошових зобов'язань, визначеним статтею 102 цього Кодексу.**

113.2. Перебіг строку давності для застосування штрафних (фінансових) санкцій (штрафів) **зупиняється у випадках, визначених пунктом 102.3 статті 102 цього Кодексу.**

...

113.5. **Перебіг строку давності для застосування штрафних (фінансових) санкцій (штрафів) відновлюється з дня, наступного за днем усунення передбачених пунктом 102.3 статті 102 цього Кодексу обставин, що були підставою для зупинення його відліку (перебігу). ...».**

«Стаття 102. Строки давності та їх застосування

102.1. Контролюючий орган, крім випадків, визначених пунктом 102.2 цієї статті, має право провести перевірку та **самостійно визначити суму грошових зобов'язань** платника податків у випадках, визначених цим Кодексом, не пізніше закінчення 1095 дня ... Якщо протягом зазначеного строку контролюючий орган не визначає суму грошових зобов'язань, платник податків вважається вільним від такого грошового зобов'язання (в тому числі від нарахованої пені), а спір стосовно такої декларації та/або податкового повідомлення не підлягає розгляду в адміністративному або судовому порядку.

...

У разі виявлення за результатами перевірки порушень інших вимог податкового законодавства, безпосередньо не пов'язаних з декларуванням податкових зобов'язань платником податків, а також порушень вимог іншого, крім податкового, законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, контролюючий орган, крім випадків, визначених пунктом 102.2 цієї статті, має право самостійно визначити суму штрафних санкцій (фінансових санкцій, штрафів) платника податків не пізніше 1095 дня з дня вчинення відповідного правопорушення.

З місцевих податків та/або зборів, за якими передбачено подання річної податкової декларації, контролюючий орган, крім випадків, визначених пунктом 102.2 цієї статті, має право за результатами перевірки самостійно визначити суму грошових зобов'язань, у разі виявлення ним за результатами перевірки заниження суми визначеного платником податків податкового зобов'язання з цих податків, не пізніше закінчення 1095 дня, що настає за останнім днем граничного строку сплати цих податків, визначених відповідними розділами цього Кодексу».

Пункт 102.1 статті 102 із змінами, внесеними згідно із Законами № 72-VIII від 28.12.2014, № 652-VIII від 17.07.2015, № 1797-VIII від 21.12.2016; в редакції Закону № 466-IX від 16.01.2020 з урахуванням змін, внесених Законом № 1117-IX від 17.12.2020

«102.2. Грошове зобов'язання може бути нараховане або провадження у справі про стягнення такого податку може бути розпочате без дотримання строку давності, визначеного в абзаці першому пункту 102.1 цієї статті, якщо:

102.2.1. податкову декларацію за період, протягом якого виникло податкове зобов'язання, не було подано;

102.2.2. посадову особу платника податків (фізичну особу – платника податків) засуджено за ухилення від сплати зазначеного грошового зобов'язання або у кримінальному провадженні винесено рішення про його закриття з нереабілітуючих підстав, яке набрало законної сили.

Контролюючий орган має право проводити перевірку з питань дотримання вимог статті 39-3 цього Кодексу фінансовими агентами та власниками рахунків та визначати суму штрафних санкцій (фінансових санкцій, штрафів) у випадках та розмірах, визначених цим Кодексом, не пізніше 1825 дня, що настає за останнім днем граничного строку подання звіту про підзвітні рахунки, а якщо відповідний звіт був поданий пізніше – за днем його фактичного подання. Строк давності, визначений цим абзацом, не застосовується щодо перевірки фінансового агента, який не подав звіт про підзвітні рахунки за звітний період у визначеному цим Кодексом порядку».

«102.3. Відлік строку давності **зупиняється** на будь-який період, протягом якого:

102.3.1. платник податків перебуває поза межами України, якщо таке перебування є безперервним та дорівнює чи є більшим за 183 дні;

102.3.2. **контролюючому органу згідно із законом та/або рішенням суду заборонено проводити перевірку (перевірки) платника податків;**

102.3.3. контролюючим органом зупинено, продовжено, перенесено строки проведення перевірки у порядку, передбаченому статтями 44, 82 та 85 цього Кодексу або Митним кодексом України;

102.3.4. контролюючий орган не може провести перевірку та самостійно визначити суму грошових зобов'язань платника податків у зв'язку із:

складанням акта про неможливість проведення перевірки (крім випадку визнання незаконними дій із складання такого акта);

недопущенням платником податків посадових осіб контролюючого органу до перевірки при дотриманні умов контролюючим органом:

а) визначеним підпунктом 41.1.1 пункту 41.1 статті 41 цього Кодексу, передбачених статтею 81 цього Кодексу;

б) визначеним підпунктом 41.1.2 пункту 41.1 статті 41 цього Кодексу, передбачених статтею 349 Митного кодексу України;

оскарженням платником податків у судовому порядку рішення контролюючого органу про проведення перевірки (крім випадків визнання протиправним та/або скасування такого рішення);

102.3.5. здійснюється адміністративне або судове оскарження платником податків рішення контролюючого органу про нарахування грошового зобов'язання».

Проте маємо/мали ще низку положень про строки давності в ПКУ, зокрема в Перехідних положеннях:

«52-2. {Дія пункту 52-2 підрозділу 10 розділу XX зупиняється на період дії воєнного, надзвичайного стану – див. пункт 2 розділу II Закону № 2120-IX від 15.03.2022}

...

На період з 18 березня 2020 року по останній календарний день місяця (включно), в якому завершується дія карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України на всій території України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), зупиняється перебіг строків давності, передбачених статтею 102 цього Кодексу».

Абзац пункту 52-2 підрозділу 10 розділу XX із змінами, внесеними згідно із Законом № 591-IX від 13.05.2020

«69.9. Тимчасово, до 1 серпня 2023 року, для платників податків та контролюючих органів зупиняється перебіг строків, визначених податковим законодавством та іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, крім: ...».

Абзац перший підпункту 69.9 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX із змінами, внесеними згідно із Законом № 3219-IX від 30.06.2023

«Контрольний постріл» власне в ст. 102 ПКУ:

«102.9. На період дії правового режиму воєнного, надзвичайного стану, що вводиться в Україні, зупиняється перебіг строків, визначених цим Кодексом, іншим законодавством, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, крім випадків, передбачених цим Кодексом».

*Статтю 102 доповнено пунктом 102.9 згідно із Законом **№ 2120-IX від 15.03.2022**; із змінами, внесеними згідно з Законами № 2142-IX від 24.03.2022, № 2260-IX від 12.05.2022*

Пункт 102.9 статті 102 виключено на підставі Закону № 3219-IX від 30.06.2023

І ще дещо було про строки.

Головне питання: чи була зупинка перебігу строків, зокрема для застосування санкцій, абсолютною, попри те, що певні перевірки були можливі?

Приклад – санкції за несвоєчасну реєстрацію податкових накладних, які застосовуються за наслідками камеральних перевірок. А камеральні перевірки майже ніколи не блокувалися, крім незначного проміжку часу після початку повномасштабної агресії.

Тож, чи буде правомірним застосування санкцій за несвоєчасну реєстрацію податкових накладних, наприклад, у 2019 році (більш ніж 3 роки тому), чи це вже за межами строків давності, якщо зупинку рахувати за функціональним підходом (тобто виходячи з того, коли і що могли-таки перевіряти податківці)?

Тепер (з 1 серпня 2023 року) в Перехідних положеннях ПКУ:

«69.36. Для контролюючого органу та платників податків зупиняється відлік строку давності щодо документальних планових та позапланових перевірок, які не передбачені підпунктами 69.2-1 та 69.35 цього пункту.

Для платників податків продовжуються строки зберігання документів та інформації, визначених пунктом 44.1 статті 44 цього Кодексу, на період зупинення відліку строку давності, передбаченого абзацом першим цього підпункту.

Пункт 69 підрозділу 10 розділу XX доповнено підпунктом 69.36 згідно із Законом № 3219-IX від 30.06.2023

А як точно порахувати строки давності по попередніх періодах?

Яка взагалі мета строків давності і для кого
(на чию користь) це положення про зупинку
перебігу строків?

За аналогією, з Кримінального кодексу:

«**Стаття 49.** Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності

1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з дня вчинення нею кримінального правопорушення і до дня набрання вироком законної сили минули такі строки:

1) два роки - у разі вчинення кримінального проступку, за який передбачене покарання менш суворе, ніж обмеження волі;

2) три роки - у разі вчинення кримінального проступку, за який передбачено покарання у виді обмеження волі, чи у разі вчинення нетяжкого злочину, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк не більше двох років;

...

2. Перебіг давності зупиняється, якщо особа, що вчинила кримінальне правопорушення, ухилилася від досудового розслідування або суду. У цих випадках перебіг давності відновлюється з дня з'явлення особи із зізнанням або її затримання, а з часу вчинення кримінального проступку - п'ять років. У цьому разі особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо з часу вчинення кримінального правопорушення минуло п'ятнадцять років.

3. Перебіг давності переривається, якщо до закінчення зазначених у частинах першій та другій цієї статті строків особа вчинила новий злочин, за винятком нетяжкого злочину, за який передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк не більше двох років. ...».

Чи, як непряма аналогія, щодо строків позовної давності за Цивільним кодексом:

«Стаття 257. Загальна позовна давність

1. Загальна позовна давність встановлюється тривалістю у три роки.»

«Стаття 263. Зупинення перебігу позовної давності

1. Перебіг позовної давності зупиняється:

1) якщо пред'явленню позову перешкоджала надзвичайна або невідвортна за даних умов подія (непереборна сила);

2) у разі відстрочення виконання зобов'язання (мораторій) на підставах, встановлених законом;

3) у разі зупинення дії закону або іншого нормативно-правового акта, який регулює відповідні відносини;

4) якщо позивач або відповідач перебуває у складі Збройних Сил України або в інших створених відповідно до закону військових формуваннях, що переведені на воєнний стан.

2. У разі виникнення обставин, встановлених частиною першою цієї статті, перебіг позовної давності зупиняється на весь час існування цих обставин.

3. Від дня припинення обставин, що були підставою для зупинення перебігу позовної давності, перебіг позовної давності продовжується з урахуванням часу, що минув до його зупинення».

Що таке закон за визначенням практики ЄСПЛ?

Ст. 7 «Джерела права, які застосовуються судом» КАС України:

«... 4. Якщо суд доходить висновку, що закон чи інший правовий акт суперечить Конституції України, суд не застосовує такий закон чи інший правовий акт, а застосовує норми Конституції України як норми прямої дії.

... .

6. У разі відсутності закону, що регулює відповідні правовідносини, суд застосовує закон, що регулює подібні правовідносини (аналогія закону), а за відсутності такого закону суд виходить із конституційних принципів і загальних засад права (аналогія права). Аналогія закону та аналогія права не застосовується для визначення підстав, меж повноважень та способу дій органів державної влади та місцевого самоврядування».

Стаття 8 Конституції України про принцип верховенства права. Елементом цього принципу є забезпечення правової визначеності, складовою якої є обмеженість у часі можливості перегляду правових наслідків певних дій чи подій.

Як загальне враження, повторюся, не чітке і ясне врегулювання, а «мерехтіння стробоскопу», яке може сприйматися дуже по різному.

Чи не час просто «відсікти» минуле?

Війна продовжується, бізнесу – платникам податку зовсім не просто. А тут ще податківці з перевітками як «зголоднілі комари».

Свого часу, здається, Сорос казав про перевірки пожежників в Україні, що нехай вже пожежі, ніж пожежники зі своїми перевітками, бо від пожеж реально менше шкоди.

Наскільки «розборки» з невизначеним і, мабуть, досі тривалими по часу (перевірки за періоди, починаючи з 2017 року!) періодами, охоплюваними перевітками, в інтересах поточної ситуації і завдань відродження економіки?

Чи не краще вже «відпустити» минуле, крім, можливо, потенційно найбільших випадків (встановити дійсно високі пороги), з якими розбиратися вже у порядку реальних кримінальних проваджень?

Дякую за увагу!

Олександр Мінін,
старший партнер КМ Партнери

КМ ПАРТНЕРИ
PARTNERS

вул. Паньківська 5, 5-й поверх
Київ, 01033, Україна
www.kmp.ua, www.wts.ua

тел.: +38(044) 490 71 97
факс: +38(044) 492 88 59
admin@kmp.ua